

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

30¹ 11

Nr 30130

~~Kl. 3 a, 4/03~~
24 16 11/10

Wäschefabrik „Hido” Lang & Lichtenöcker, Wiedeń

Bielizna lub ubiór z częściami wymiennymi

Zgłoszono 19 stycznia 1938

Udzielono 16 października 1941

Pierwszeństwo: 1 marca 1937 dla zastrz. 1, 2, 5 Austria)

Wynalazek niniejszy dotyczy bielizny lub ubioru, do którego za pomocą odpowiedniego środka łączącego, np. szwu, przymocowana jest jedna część wymienna lub większa liczba części wymiennych (kołnierzyk, mankiety itd), dających się odpruć.

Połączenie bielizny lub ubioru z jego częścią wymienną odbywało się niezależnie od tego, czy część ta była zamocowana w oszewce koszuli względnie podobnej części ubioru, czy też była trwale przyszyta z zewnątrz do oszewki itd., wskutek czego odpruwanie było możliwe tylko za pomocą odpowiedniego narzędzia.

Proponowano już, ażeby te części bielizny lub ubiorów, które są najbardziej narażone na uszkodzenie, zaopatrzyć w

nasadzoną z dwóch stron obszywkę ochronną, aby bieliznę lub ubiór po usunięciu obszywki ochronnej można było stosować nadal. W celu łatwiejszego odpruwania obszywki ochronnej przyszywa ją się odpowiednim szwem, np. szwem łańcuszkowym lub stebnowym, które dają się łatwo odpruć za jednym pociągnięciem. Tego rodzaju szwy, uwydatniające się w postaci pętelek, nie tylko szpecą bieliznę lub ubiór, lecz również narażają daną część bielizny lub ubioru na rozprucie w razie uszkodzenia szwu chociażby w jednym miejscu.

Tę samą niedogodność posiada również koszula, której wymienny pasek zewnętrzny kołnierzyka po założeniu wzdłuż oszewki koszuli względnie wewnętrznego paska kołnierzyka jest przymocowany za pomo-

ca łatwo rozłącznego szwu, przesytego od zewnątrz wzdłuż strefy obrzeża paska wewnętrznego. Ponieważ oprócz tego zakładka wewnętrznego paska kołnierzyka, wytworzona z nieobrobionego lub nieobszytego kawałka tkaniny, przy odpruwaniu paska zewnętrznego kołnierza mimowoli również się odpruwa i obrzeże wewnętrznego paska kołnierzyka strzępi się, przeto przymocowanie zewnętrznego paska kołnierzyka napotyka na trudność

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest bielizna lub ubiór z częściami wymiennymi, tak połączonymi z oszewką bielizny lub ubioru, że wskutek odpowiedniego wykonania oszewki podczas odpruwania części wymiennej wystarcza tylko jeden dający się łatwo rozerwać szew łączący, np. powszechnie znany szew stebnowy, przy czym pomiędzy oszewką bielizny lub ubioru a jego częścią wymienną włączony jest narząd odrywający, np. sznurek, tasiemka itd., która za pociągnięciem pruje środek łączący, np. szew przebijający, po czym resztę szwu można rozpruć przez odciągnięcie od siebie oddzielanych części.

Na rysunku uwidoczniono dla przykładu kilka postaci wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia w widoku przestrzennym koszulę, zaopatrzoną w kołnierzyk wymienny, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II — II na fig. 1, fig. 3 — oszewkę w przekroju, fig. 4 — widok przestrzenny karczka koszuli podczas odrywania kołnierzyka, fig. 5 — kołnierzyk, zaopatrzone w obszywkę wymienną, w widoku bocznym, fig. 6 — przekrój wzdłuż linii VI — VI na fig. 5, fig. 7 — widok przestrzenny karczka koszuli, zaopatrzonego w pasek zewnętrzny kołnierzyka według fig. 5, rozłożony w płaszczyźnie rysunku, a fig. 8 — tenże pasek podczas odrywania go od oszewki.

Koszula według fig. 1 — 4 posiada jak zwykle przyszytą do karczka oszewkę *w*, której zewnętrzna warstwa tkaniny *a*, jak

również wewnętrzna warstwa tkaniny *b*, niezależnie od siebie, każda za pomocą odwróconego szwu *c*, biegnącego wzdłuż jej wolnego brzegu, jest połączona i wyłożona z wchodzącą do wnętrza oszewki *w* podszewką *d*, *e*. Ostatecznie wykonana oszewka *w* posiada dostępny od góry rowek *f*, w którym umieszcza się zagięcie wewnętrzne *g* paska zewnętrznego z kołnierzyka. Na oszewce *w* przez rowek *f* przechodzi szew stebnowy *h* w pewnej odległości od brzegu górnego oszewki, odpowiadającej wysokości zagięcia wewnętrznego *g*, którego wysokość jest mniejsza od wysokości oszewki *w*; szew ten przebiega przez warstwę tkaniny *a*, *b* wraz z warstwami podszewki *d*, *e*, przy czym ogranicza głębokość rowka *f* i stanowi opór dla zagięcia wewnętrznego *g*. Przed włożeniem paska zewnętrznego z kołnierzyka w rowek *f* oszewki *w* umocowuje się na zagięciu wewnętrznym *g* tego paska, z tej strony, która później przylega do zewnętrznej warstwy tkaniny na oszewce *w*, przy pomocy fastrygi *i* biegnącą najkorzystniej przez całą długość kołnierzyka nie dającą się oderwać tasiemkę *k* o splocie czynowatym, z której w jednym miejscu wystaje uchwyt *l*, np. w postaci pętli. Zamiast tasiemki może być zastosowany sznurek lub wyrób podobny. Pasek zewnętrzny z kołnierzyka z oszewką *w* łączy szew *m*, biegnący w pobliżu górnego brzegu oszewki *w* i łączący jej warstwy tkaniny *a*, *b*, warstwy podszewki *d*, *e* zagięcia wewnętrznego *g* paska *z* i tasiemkę *k*, przy czym uchwyt *l* tasiemki *k* wystaje z rowka *f* oszewki *w* i zwisa swobodnie. Chcąc w razie potrzeby, np. wskutek uszkodzenia, wymienić lub odnowić pasek *z* należy tylko pociągnąć za uchwyt *l* tasiemki *k*, wskutek czego szew łączący *m* zaczyna się pruć. Ciągąc nadal tasiemkę *k* za pomocą uchwytu *l* prucie to uskutecznia się nadal, aż pasek *z* zupełnie się oddzieli od oszewki *w*. Naderwanie szwu łączącego *m* wymaga tylko nieznacznej si-

ły i odbywa się bez jakiegokolwiek uszkodzenia oszewki *w*, ponieważ tasiemka *k* coraz dalej przeciera szew łączący *m* i przejmując większą część działających sił. Po odłączeniu paska zewnętrznego *z* od koszuli w rowku *f* oszewki *w* można zamocować nowe zagięcie *g* paska zewnętrznego *z* kołnierzyka przy użyciu szwu stebnowego, który zapewnia właściwe położenie nowego kołnierzyka względem oszewki *w*, po czym przyszywa się to zagięcie szwem *m*.

W postaci wykonania według fig. 5 i 6 kołnierzyk wymienny swym paskiem wewnętrznym *c* łączy się z obszywką *o*, zakrywającą zewnętrzną stronę jego paska zewnętrznego *z* po włączeniu tasiemki odrywającej *k*. W tym celu tasiemkę *k* w ten sposób przymocowuje się dokoła brzegu obszywki *o* przy pomocy szwu odwróconego, że zagięty wolny koniec tasiemki *k* wystaje ponad brzeg obszywki *o*. Wzdłuż tej części tasiemki *k* prowadzi się następnie łączący obszywkę *o* z paskiem zewnętrznym *z* szew *q*, który najkorzystniej pokrywa się ze szwem części paska zewnętrznego *z*. Przez pociągnięcie uchwytu *l* można obszywkę *o* po uszkodzeniu jej odpruć od paska zewnętrznego *z*.

Oczywiście, każda wymienna część bielizny lub ubioru, zwłaszcza mankiety, może być przymocowana przy zastosowaniu tasiemki odrywającej *k*, jak również oszewka mankietów może być wykonana z rowkiem.

Zamiast rowka *f* w oszewce do kołnierzyka lub do mankietów rowek może być również wykonany wzdłuż górnego brzegu zewnętrznego paska kołnierzyka lub mankietów.

W postaci wykonania według fig. 7 i 8 oszewka *w*, przyszyta do karczka koszuli, jest w podobny sposób — przez wyłożenie jej warstw tkaniny *a*, *b* warstwami podszewki — zaopatrzona w dostępny od góry rowek *f*, przy czym głębokość rowka *f* jest ograniczona, np. przy pomocy biegną-

cego równolegle do górnego brzegu oszewki szwu stebnowego *h*, do którego podchodzi zagięcie wewnętrzne *g* zewnętrznego paska kołnierzyka. Połączenie paska *z* z oszewką *w* uskutecznia się przy pomocy jednego, przechodzącego przez wszystkie warstwy tkaniny trwałego szwu *m*, np. szwu stebnowego. Brzeg zagięcia *g* silnie opiera się o szew stebnowy *h* i wskutek tego, pomimo zastosowania jednego szwu łączącego *m*, wyklucza przesunięcie się wewnętrznego zagięcia *g* w oszewce *w*; poza tym szew stebnowy *h* łączy ze sobą warstwy tkaniny oszewki i wskutek tego zapobiega ich niezależnemu od siebie wyginaniu się, co uniemożliwia zbieganie się oszewki *w*.

We wzmiankowanej postaci wykonania przedmiotu wynalazku (fig. 7 i 8) szew łączący *m* przebiega równocześnie w dowolnym miejscu narząd odrywający, np. mocną tasiemkę, sznurek lub wytwór podobny, który — najkorzystniej po stronie założonej paska *z* — jeszcze przed wykończeniem szwu *m* został swym końcem wsunięty między zagięcie *g* i oszewkę *w* w rowek *f*. Ten narząd odrywający *l*, ustawiony poprzecznie do szwu łączącego *m*, wystaje swą górną częścią ponad brzeg oszewki *w*. W celu łatwego pociągania za narząd odrywający *l*, jak również w celu uniemożliwiania strzępienia się go, narząd ten jest ułożony w pętelkę, której złożone ze sobą końce są wetknięte w oszewkę *w* i zeszyte szwem łączącym *m*.

W celu odłączenia paska *z* należy przede wszystkim tak silnie pociągnąć za dostępny koniec narządu odrywającego *l*, aż nastąpi jego odłączenie się od oszewki względnie wewnętrznego paska kołnierzyka. Wskutek tego pociągnięcia część szwu łączącego *m* zostaje przedarta, a między paskiem zewnętrznym *z* kołnierzyka i oszewką *w* powstaje szczelina, którą można rozszerzyć, np. przez włożenie palca. Po czym przez uchwycenie paska zewnętrznego

nego z oszewki *w* oraz odciągnięcie tych części od siebie (fig. 8), reszta szwu *m* zostaje rozdarta dostatecznie w obu kierunkach. Wszystkie te czynności wymagają tylko nieznacznej siły, ponieważ narząd odrywający *l* jest przyszyty tylko kilkoma ściegami, a rowek *f* jest zaszyty tylko dającym się odpruć szwem łączącym *m*.

Połączenie bielizny lub ubioru z ich częścią wymienną może być uskutecznione również przez przyklejenie (zamiast przyszywania).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bielizna lub ubiór z częściami wymiennymi (kołnierzykiem, mankietami), przymocowanymi za pomocą środka łączącego, np. szwu, dającymi się odpruć podczas używania, znamionna tym, że część wymienna jest połączona swym brzegiem z oszewką bielizny lub ubioru w ten sposób, iż wskutek odpowiedniego wykonania oszewki podczas odpruwania części wymiennej wystarcza tylko jeden dający się łatwo rozerwać szew łączący (*m*), np. znany szew stebnowy.

2. Bielizna lub ubiór według zastrz. 1, znamionna tym, że między bielizną lub ubiorem i jego częścią wymienną włączony jest narząd odrywający (*l*), np. sznurek, mocna tasiemka itd., która za pociągnięciem rozdziela szew łączący.

3. Bielizna lub ubiór według zastrz. 2,

znamionna tym, że narząd odrywający jest umieszczony wzdłuż środka łączącego w postaci zwykłego szwu stebnowego.

4. Bielizna lub ubiór według zastrz. 1, znamionna tym, że szew łączący (*m*) przytrzymuje w dowolnym miejscu narząd odrywający (*l*), który za pociągnięciem powoduje rozpruwanie przechodzących przez niego ściegów.

5. Bielizna lub ubiór według zastrz. 2 — 4, znamionna tym, że narząd odrywający (*l*) posiada swobodnie dostępny uchwyt, np. pętelkę, względnie jest ukształtowany jako taki uchwyt.

6. Bielizna lub ubiór według zastrz. 1 — 5, znamionna tym, że oszewka koszuli względnie pasek wewnętrzny kołnierzyka posiada rowek (*f*) o wysokości odpowiadającej wysokości zagięcia wewnętrznego (*g*) paska zewnętrznego (*z*) kołnierzyka, przy czym głębokość rowka (*f*) jest ograniczona szwem stebnowym (*h*), który stanowi zatrzym zagięcia (*g*).

7. Bielizna lub ubiór według zastrz. 1 — 6, znamionna tym, że narząd odrywający względnie jego uchwyt jest umieszczony pod zgięciem wymiennego zewnętrznego paska kołnierzyka.

Wä s c h e f a b r i k „H i d o“
L a n g & L i c h t e n ö c k e r
Zastępca: inż. St. Pawlikowski
rzecznik patentowy

Fig. 1.

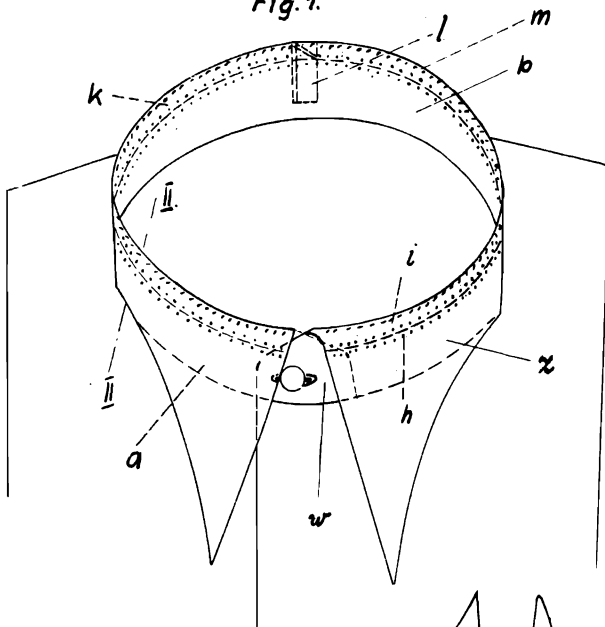

Fig. 2.

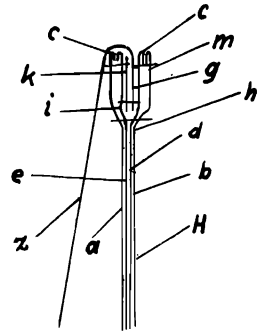

Fig. 4.

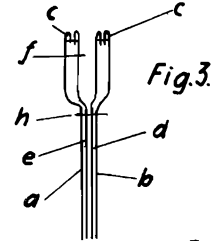
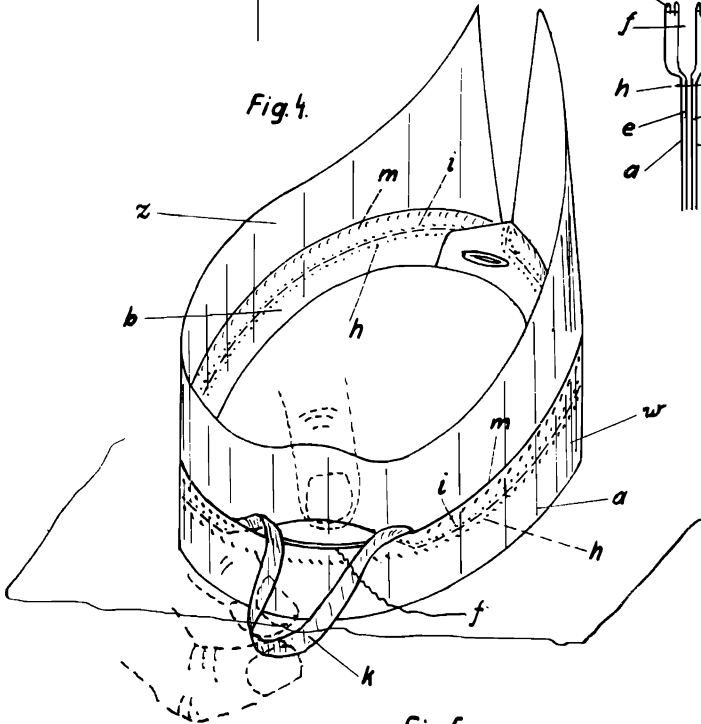

Fig. 6.

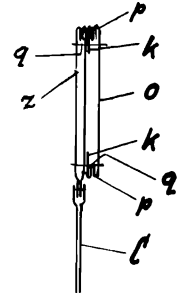

Fig. 5.

